

gen, hellere kun et eneste Minut end et Aar efter, at den paagjældende Foranstaltning er truffen; Forandringen maa hellere ske ved den samme Mand, der har truffet Foranstaltningen, end ved nogen Anden. Den ærede Rigsdagsmand indbrømmede ogsaa — det laa ialtfald i hans Tankegang — at det ikke var rigtigt at lade Fædrelandet lide Skade, for at holde fast paa en enkelt Linie; men han tilføiede: Lad Ministeren fremkomme med det Hele, lad ham lægge det Hele frem for os. Herefter skulde man altsaa troe, at han endog vilde have, at Ministeren skulde fremlægge Forslag om det hele Stykke fra Aarhus til Randers, hvorpaa der allerede er anlagt en Jernbane — jeg har selv hørt derpaa — for at Alt kunde ligge ganske klart fra Begyndelsen af. (Tscherning: Jeg omtalte kun Banen fra Odense til Aarhus!) — Naa ja, men den ærede Rigsdagsmand sagde dog, at Ministeriet skulde komme frem med det Altsammen, hvad der, saavidt jeg kan skjønne, vilde være imod dets Pligt. Det er den ærede Rigsdagsmand, der skal komme med sin Mening og lægge den frem for Thinget; Ministeriet skal forelægge, hvad det anseer for rigtigt, men det skal ikke komme frem med noget Skrab-sammen, som det selv troer er pinende galt, og som vilde sætte alle Videnskaber i Bevægelse, som vilde fremkalde al den Strid, der tidligere har viist sig, al den Tale, som vi tidligere have hørt. Regjeringen skal komme frem med det, som den selv anseer for rigtigt. Det er forunderligt, at den ærede Rigsdagsmand her er staaet frem og har talt om brudte Kontrakter, om brudte Overenskomster og om, at det, naar vi ikke havde det Hele, var umuligt at komme bort fra det, der var vedtaget; men hvad betydder da Retten til at stille Endringsforslag? Har ikke den ærede Rigsdagsmand denne Ret fuldt saa vel som Thingets andre Medlemmer? Naar han mener at kunne overbevise Thinget om, at det, som Ministeren har fremlagt, er galt, og at noget Andet kan være bedre, hvorfor vil han da ikke forsøge paa at gjøre dette gjældende gennem Endringsforslag? Naar man hører enkelte af de ærede Talere, skulde man virkelig troe, at her var Spørgsmaal om en Proces mellem 2 Parter; man vil indbrømme,

at naar der her havde været 2 Parter — Regjeringen paa den ene Side og Folkethinget paa den anden — der laae i Proces med hinanden, der havde modsatte Interesser, og naar enkelte Medlemmer optraadte som Regjeringens Advokater, medens andre optraadte som Folkethingets Forsvarere, da vilde denne Tale være rigtig; men den er ikke rigtig under de Forhold, hvori vi befinde os. Her er ikke 2 Parter, her er et et Thing og en Regjering, som begge skulle have samme Maal og samme Interesse, nemlig Landets Bedste; det skulle vi Alle see at ramme saa godt som muligt, og derfor skal man ikke tage hinandens Udtryk og slaae dem fast, ibet man siger: Det tager jeg, ikke for at bevise Dig, at Du har taget feil, men for at holde Dig fast, saa at Du ikke kan komme derafra. Saaledes tale de Herrer, men er det den Maade, hvorpaa Folkething og Regjering skulle arbejde sammen? — Vi have igaar som idag hørt de meest forskjellige Ytringer om Enkeltighederne i denne Sag, og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Zeffsen) har gjort det klart for mig, hvad de Indvendinger, som gjøres, have at sige, hvor lette de ere at fremsætte, og hvor svært det er for os at bedømme, hvorvidt de ere rigtige. Er det nu rigtigt at slyde denne Sag fra os og at nægte den Overgang til 2den Behandling? Hvad i al Verden kan der tabes ved, at Sagen gaaer til 2den Behandling, og hvad vinde de Herrer, som muligen menes det Samme som de ærede Rigsdagsmænd for Holbek Amts 2den Valgfreds og Svendborg Amts 6te Valgfreds (Tscherning og S. A. Hansen)? En Smule Tid! Ja, det Paastud om at vinde Tid kan jeg ikke troe paa, og saalænge man ikke beviser mig, at nogen anden Sag tager Skade ved, at vi foretage denne, maa jeg fastholde det som min Mening, at det vil være klogt af dem at lade Sagen gaae videre, thi derved vil det blive klart og tydeligt, i hvilken Grad de have Ret. Nu staaer Sagen tvivlsom for de fleste; hvorfor da ikke gaae det næste Skridt og behandle Sagen roligt, da vil den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds vel have det i sin Magt at paavise, hvor store Feil der ere begaaede. Formaer